

Sygnatura akt I C 995/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Anna Domian
Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Radecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 lipca 2015 r. w O.

sprawy z powództwa **B. K. i Z. W.**

przeciwko **H. P. i M. P.**

o stwierdzenie nieważności ugody

orzeka:

oddala powództwo.

/-/A. D.

Sygn. akt I C 995/14

UZASADNIENIE

W dniu 8. (...). B. K. i Z. W. wnieśli pozew przeciwko M. i H. małż. (...), w którym zażądali unieważnienia protokołu postanowienia z dnia 21.10.2013 r. w sprawie o sygn. I C 504/13 Sądu R. O. (k. 2 – 4).

Ostatecznie precyzując żądanie pozwu powodowie wnieśli o uznanie za nieważną ugody zawartej w dniu 21.10.2013 r. w sprawie sygn. I C 504/13 pomiędzy M. i H. małż. (...) a B. K. (k. 5).

Powodowie uzasadniając swoje stanowisko wskazali, iż B. K. w dacie zawarcia ugody nie była uprawniona do rozebrania ogrodzenia wskazanego w treści ugody, a zatem nie mogła wykonać postanowień ugody, którą zawarła.

Pozwani M. i H. małż. (...) – reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika – wnieśli o umorzenie postępowania podnosząc, że ugoda z 21.10.2013r. została wykonana przed wniesieniem powództwa w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż powodowie żądali ostatecznie unieważnienia ugody zawartej w dniu 21.10.2013 r. w sprawie sygn. akt I C 504/13 pomiędzy B. K. a M. i H. małż. (...). W przedmiotowej ugodzie B.

K. zobowiązała się w terminie do 30.10.2013 r. usunąć ogrodzenie biegnące na granicy działki (...) z działkami (...), przywracając tym samym M. i H. małż. (...) naruszone posiadanie (z akt I C 504/13: ugoda – k. 30).

Bezsporne było, że ogrodzenie którego dotyczyła wskazana ugoda zostało przed dniem wniesienia powództwa w niniejszej sprawie usunięte przez Z. W. (k. 46). Pomimo tego powodowie wnosili o jej unieważnienie, podając jako jedyny argument dla wykazania zasadności swojego stanowiska, iż B. K. nie mogła wykonać tej ugody z tego powodu, że wskazany w niej płot należał do Z. W..

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 16.4.2002 r. (V CKN 953/00, LEX nr 57200), uchylenie się od skutków materialnoprawnych ugody sądowej po prawomocnym zakończeniu procesu następuje na drodze powództwa o ustalenie nieważności ugody (art. 189 k.p.c.). W procesie takim strona może wskazywać na wady oświadczenia woli (art. 82 i nast. k.c.), bądź wykazywać - z powołaniem się na przepisy prawa materialnego - że ugoda jako czynność prawna jest nieważna z przyczyn wskazanych w art. 58 k.c.

Zgodnie z art. 6 kc stroną powodową obciążał ciężar dowodu istnienia przesłanek – wad oświadczenia woli (art. 82 i n. kc), bądź przesłanek z art. 58 kc. Powodowie tymczasem nie twierdzili, by ugoda z 21.10.2013r. była np. niezgodna z ustawą, czy też zmierzała do obejścia przepisów prawa, bądź też została zawarta pod wpływem groźby lub błędu.

Okoliczność, że ogrodzenie, do usunięcia którego zobowiązała się powódka, nie stanowi jej własności, nie oznacza, że ugoda nie była możliwa do wykonania. Podkreślić należy, że ostatecznie sporny płot został usunięty i nie ma znaczenia, że przez Z. W., a nie B. K.. Rozebranie ogrodzenia pozwoliło osiągnąć cel postępowania w sprawie I C 504/13, tj. zostało przywrócone M. i H. małż. (...) naruszone uprzednio ich posiadanie. Nie mają tym samym znaczenia twierdzenia powódki, że ugoda przez nią nie może zostać wykonana.

W ocenie Sądu powodowie nie wykazali żadnych okoliczności, które mogłyby skutkować ustaleniem, iż ugoda z dnia 21.10.2013 r. jest nieważna.

Z powyższych względów Sąd orzekł jak w sentencji.

Na koniec wypada jeszcze wyjaśnić, że pozwani - reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika - nie wnosili o zasądzenie na ich rzecz od powodów kosztów procesu.

/-/ A. D.